

Колобок

Художник Клеопы Марина

Жили собі дід і баба. От одного разу дід і каже бабі:

- Спечи мені, бабо, коlobка!

- Та в нас борошна нема! – відказує старенька.

- А ти у коморі помети, у засіках поскреби то й набереться.

Помела бабуса у коморі, поскребла у засіках та й назбирала жменьку борошна.

Замісила тісто, спекла його у печі та й поклала колобок на віконце холонути. А колобок лежав-лежав, стрибнув з віконця та й покотився до лісу.

Котиться колобок, котиться, а назустріч йому - заєць:

- Колобок, колобок, я тебе з'їм!

А колобок йому: - Не їж мене, зайчику, я тобі пісеньку заспіваю:

Я у засіках метений, я із борошна спечений,
Я від баби втік, я від діда втік, і від тебе втечу!

Котиться колобок далі, а на зустріч йому - вовк. Побачив колобка та й каже:

- Колобок, колобок, я тебе з'їм!

А колобок йому:

- Не їж мене, вовчику, я тобі пісеньку заспіваю:

Я у засіках метений, я із борошна спечений,

Я від баби втік, я від діда втік, і від зайця втік, і від тебе, вовче, втечу!

І покотився собі далі, а на зустріч йому - ведмідь: “Колобок, колобок, я тебе з’їм!”
А колобок йому:

- Не їж мене, ведмедику, я тобі пісеньку заспіваю:

Я у засіках метений, я із борошна спечений,
Я від баби втік, я від діда втік, і від зайця втік, і від вовка втік,
І від тебе, клишоногий, втечу!

Котиться колобок далі, а на зустріч йому - лисичка:
- Добридень, колобочку, добридень, любий, який же ти рум'яний і духмяний!
Колобок втішився, що його так вихваляють та й відповідає:

Я у засіках метений, я із борошна спечений, я від баби втік,
Я від діда втік, і від зайця втік, і від вовка втік, від ведмедя втік,
І від тебе, лисичко, втечу!

А лисичка хитренька, каже йому:
- Яка чудова пісенька! Але стара я стала, недочуваю, сядь-но мені на носика і ще раз заспівай!
Колобок вистрибнув лисичці на носа, а вона його - гам! Та й з'їла!

КІНЕЦЬ